

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 12Csp/62/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6221200959
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zoltán Orlai
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2021:6221200959.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš sudcom JUDr. Zoltánom Orlaiom v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Advokátskej kancelárie v Bratislave, Mýtna 48, proti žalovanému: U. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XX, XXX XX Ž., zastúpenému Mgr. Gabrielou Novákovou, advokátkou, so sídlom A.H. Škultétyho 5, 990 01 Veľký Krtíš, o zaplatenie 5.968,45 Eur istiny s prísl., takto

rozhodol:

Súd konanie **z a s t a v u j e** v časti pre zaplatenie sumy 483,06 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne, zo sumy 483,06 Eur od 21. 04. 2021 do zaplatenia.

Vo zvyšnej časti súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanému sa proti žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Predchodca žalobcu - spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155 (ďalej aj len ako „VÚB, a.s.“ alebo ako „predchodca žalobcu“) sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 31.05.2021 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 5.968,45 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 21.04.2021 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia a to na tom skutkovom a právnom základe, že dňa 15.03.2013 bola medzi VÚB, a.s. a žalovaným uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. (Bankomatky Quatro), na základe ktorej sa VÚB, a.s. zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 3.150,- Eur a bol povinný VÚB, a.s. platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 105,- Eur. V zmysle dohodnutých podmienok správca po skončení príslušného mesiaca vystavil klientovi informáciu z informačného systému banky („výpis z bankovej knihy“) o obratoch, ktorá obsahuje okrem iných údajov aj rozpis transakcií, rozpis všetkých poplatkov a úrokov spojených so správou a používaním kreditnej karty s čerpaním a splácaním poskytnutého úverového rámca, výšku povinnej splátky, účet, v prospech ktorého má byť povinná splátka uhradená a dátum splatnosti tejto splátky. Táto listina je vyhotovená z bankového informačného systému v súlade s metodickým usmernením č.7/2004 úseku bankového dohľadu NBS. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok je dňom splatnosti deň, ktorý je uvedený vo výpise. Posledný kalendárny deň v mesiaci je kartový účet zaťažovaný úrokmi vypočítanými štandardnou úrokovou sadzbou a úrokmi vypočítanými sankčnou úrokovou sadzbou, prípadne je v jeho prospech pripísaný iný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. Dlžný zostatok je celkový debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty vrátane kompenzácie poistného plateného bankou v súvislosti s poistením. Žalovaný si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy

a to ani napriek viacerým výzvam zo strany žalobcu. Pred odstúpením pohľadávky žalobcu na vymáhanie žalobca vystavil k 08.04.2021 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.03.2021, obsahujúci súhrn debetných položiek a to: istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovaného s konečným zostatkom na úhradu vo výške 5.968,45 Eur. Konečný dlh žalovaného tak predstavuje sumu 5.968,45 Eur. Žalovaný si nespĺnil povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom k 31.03.2021, t. j. v lehote splatnosti do 20.04.2021. Žalobcovi tak vznikol nárok na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške a to od 21.04.2021 do zaplatenia.

2. K žalobe boli priložené Výpis z Bankomatky Quatro od 28.03.2013 do 31.03.2021 a Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro podpísaná žalovaným dňa 08.03.2013 a VÚB, a.s. dňa 15.03.2013 (ďalej aj len ako „Zmluva o pôžičke“).

3. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 12Csp/62/2021-55 zo dňa 06.07.2021 súd na základe návrhu žalobcu pripustil zmenu strán sporu na strane žalobcu tak, že z konania vystúpila spoločnosť VÚB, a.s. a na jej miesto do sporu ako žalobca vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., IČO 35 831 154.

4. Súd žalobu s prílohami doručil žalovanému do vlastných rúk dňa 26.07.2021. Súčasne bol žalovaný vyzvaný, aby sa v lehote 10 dní k podanej žalobe vyjadril. Žalovaný sa v stanovenej lehote k žalobe nevyjadril.

5. Žalobca vo vyjadrení doručenom súdu dňa 02.09.2021 prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že žalovaný dňa 08.03.2013 vyplnil Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro. V zmysle Obchodných podmienok prijatím a schválením Žiadosti o aktiváciu Bankomatky Quatro zo strany Banky došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s.. Zo strany Banky bola uvedená žiadosť schválená dňa 15.03.2013, o čom svedčí podpis na uvedenej Žiadosti. Uviedol ďalej, že kreditná karta je forma revolvingového úveru, t. j. automaticky obnovovaného úveru, ktorý je čerpaný používaním tejto karty. Žalovaný ako majiteľ karty môže, ale nemusí tento úver čerpať. Z kreditných a debetných transakcií žalovaného vyplývajúcich z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu žalovaného jednoznačne vyplýva, že žalovaný vyplnením a podpísaním Žiadosti súhlasil s opakovaným obnovením úverového limitu, keďže kreditnú kartu dlhodobo využíval v súlade s Obchodnými podmienkami. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 3.150,- Eur so zmluvným úrokom vo výške 22,80 % ročne so štandardnou splátkou vo výške 105,- Eur mesačne. Žalovaný začal čerpať úverový rámec od 26.03.2013 ako vyplýva z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu žalovaného v časti debetných transakcií. V súlade s čl. V bod 35 písm. a) Obchodných podmienok právny predchodca žalobcu listom zo dňa 02.06.2018 vyhlásil Okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovaným spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške. Revolvingový úver je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlžník platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Z uvedeného dôvodu v priebehu trvania revolvingu nie je možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť výšku RPMN, pretože sa úver čerpá podľa vôle dlžníka a následne veriteľom dopĺňa, čím sa tak menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. V predloženej zmluvnej dokumentácii, ktorej súčasťou boli aj Obchodné podmienky sa nachádza aj indikatívny výpočet RPMN podľa vzorca v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. a jeho prílohy č. 2. o výške ročnej úrokovej sadzby 22,80 %, označenej vo výpise ako štandardná ročná úroková sadzba, ako aj výške schváleného úverového rámca 3.150,- Eur a výške štandardnej mesačnej splátky 105,- Eur bol žalovaný počas trvania úverového vzťahu každý mesiac oboznámený, a to vo forme mesačne zasielaných výpisov z kreditnej karty VÚB, a.s., ktoré sú súčasťou súdneho spisu. Žalovaný bol oboznámený s výškou štandardnej ročnej úrokovej sadzby aj prostredníctvom Cenníka VÚB, a.s. pre produkty vydané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s.. Rozsah čerpania žalovaného predstavuje 5.460,- Eur. Plnenie žalovaného v prospech kartového účtu predstavuje sumu 5.840,- Eur. Čo sa týka uplatnenej sumy 5.968,45 Eur, tak táto predstavuje debetný stav na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov, poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poisťného plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledný kalendárny deň v mesiaci je v zmysle Obchodných podmienok kartový účet zaťažovaný štandardnými úrokmi a sankčnými úrokmi, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. Žalovaná suma 5.968,45 Eur pozostáva z: istiny 3.148,98 Eur; poplatkov 20,95 Eur; štandardného úroku 2.336,41 Eur a sankčného úroku 462,11

Eur. Sankčná úroková sadzba je úroková sadzba používaná na výpočet výšky úrokov z omeškania stanovených podľa vykonávacieho predpisu, o ktorú sa zvyšuje štandardná úroková sadzba. Sankčná úroková sadzba teda predstavuje úrok z omeškania, ktorý sa stanovuje v zmysle nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Určenie výšky sankčného úroku sa odvíja od prvého dňa omeškania s plnením peňažného dlhu. Sankčná úroková sadzba je úroková sadzba, ktorou sa denne úročí pohľadávka po lehote splatnosti. Štandardná úroková sadzba je úroková sadzba uvedená v Cenníku, zverejnená na internetovej stránke Banky alebo inak oznámená v lehotách v súlade so Zmluvou a platnými právnymi predpismi. Banka má právo stanoviť Štandardnú úverovú sadzbu pre jednotlivé druhy Transakcií diferencovane. Štandardná úroková sadzba bola stanovená v zmysle Zmluvy a Cenníka vo výške 22.80 % ročne. V zmysle Obchodných podmienok: „V prípade, že klient do Dňa splatnosti neuhradí Povinnú splátku, Banka má právo: (a) úročiť pohľadávku po lehote splatnosti denne aj Sankčnou úrokovou sadzbou, (b) účtovať administratívny poplatok za správu rizikovej pohľadávky v súlade s platným Cenníkom, (c) neumožniť autorizáciu nových Transakcií na všetkých Kartových účtoch. Ďalej žalobca uviedol, že berie žalobný návrh v časti o zaplatenie istiny vo výške 483,06 Eur (poplatky a sankčný úrok) s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhol, aby súd konanie v tejto časti zastavil. Vo zvyšnej časti žalobcom uplatneného nároku zotrval naďalej a žiadal, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 5.485,39 Eur a úrok z omeškania vo výške 5,00 % p. zo sumy 5.485,39 Eur od 21.04.2021 do zaplatenia. K podaniu priložil listiny - Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných VÚB, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. (ďalej aj len ako „Obchodné podmienky“); Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 02.06.2018, Predžalobnú upomienku zo dňa 04.05.2018, Cenník VÚB, a.s. pre produkty vydané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s..

6. Súd vec prejednal a rozhodol na pojednávaní konanom dňa 12.10.2021 v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu v zmysle § 180 CSP. Právny zástupca žalobcu v podaní doručenom súdu dňa 30.09.2021 ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní a požiadal, aby súd vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti. Právna zástupkyňa žalovaného žiadala žalobu zamietnuť v celom rozsahu z dôvodu, že zmluva neobsahuje údaj o RPMN a preto je úver v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročný a bezpoplatkov. Z dôvodu, že žalovaný už právne predchodcovi žalobcu uhradil celú výšku istiny, je potom potrebné žalobu zamietnuť.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dokladmi, ktoré ku žalobe a k vyjadreniu predložil žalobca, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

8. Právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovaným dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty Quatro, na základe ktorej zmluvy poskytol žalovanému úverový rámec vo výške 2.400,- Eur s dojednaním mesačnej splátky vo výške 80,- Eur. K uzavretiu zmluvy došlo na základe Žiadosti žalovaného o aktiváciu Bankomatky Quatro zo dňa 08.03.2013 a to jej akceptáciou a schválením zo strany právneho predchodcu žalobcu dňa 15.03.2013. Medzi zmluvnými stranami bola tiež dojednaná úroková sadzba vo výške 22,80 % ročne, mesačná splátka a termín jej splatnosti. Zmluva obsahuje indikatívny výpočet RPMN s prihliadnutím na údaje uvedené v zmluve (výška úveru 2.400,- Eur, výška splátky 80,- Eur mesačne, počet splátok 47). Výška RPMN je tak 26,07 %, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je 3.690,27 Eur, celkové náklady spotrebiteľa sú 1.290,27 Eur, priemerná RPMN 26,70 %. Úverový rámec bol neskôr žalovanému navýšený na sumu 3.150,- Eur s mesačnou splátkou vo výške 105,- Eur. Žalovaný nakoniec úver čerpal vo výške 5.460,- Eur, postupnými výbermi z bankomatu od 28.03.2013 do 15.02.2018. Žalovaný za obdobie od 10.04.2013 do 10.02.2018 uhradil celkovo čiastku 5.840,- Eur. Žalovaný poslednú splátku vo výške 105,- Eur uhradil dňa 10.02.2018. Ďalšia splátka vo výške 105,- Eur mala byť splatná dňa 15.03.2018, ktorú žalovaný neuhradil. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného listom zo dňa 04.05.2018 na úhradu nedoplatku na splátkach vo výške 315,- Eur. Súčasne ho upozornil, že ak do 18.05.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 03/2018, bude oprávnený úver zosplatiť. Právny predchodca žalobcu úver zosplatiť listom zo dňa 02.06.2018 a vyzval žalovaného na úhradu sumy 3.416,63 Eur.

9. Podľa § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „CSP“); ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

10. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.05.2014 (ďalej len ZOÚ); spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

11. Podľa § 52 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len ako „OZ.“) v znení účinnom do 31.03.2015; spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 53 ods. 9 OZ v znení účinnom do 31.05.2014; ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

13. Podľa § 565 OZ; ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

14. Podľa § 100 ods. 1 prvá veta OZ; právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110).

15. Podľa § 54a OZ; premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

16. Podľa § 101 OZ; pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

17. Podľa § 103 OZ; ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

18. V časti o zaplatenie sumy 483,06 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 483,06 Eur od 21.04.2021 až do zaplatenia, súd konanie v zmysle § 145 ods. 2 CSP zastavil, nakoľko žalobca zobral žalobu v tejto časti späť ešte pred prvým pojednávaním a preto súhlas žalovaného so späťvzatím žaloby nebol potrebný, nakoľko by jeho prípadný nesúhlas s čiastočným späťvzatím bol neúčinný.

19. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaných ustanovení zákona. Súd mal preukázané, že právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy so žalovaným vystupoval ako dodávateľ - banka, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko v predmete svojho podnikania, mal poskytovať úverov a žalovaný ako spotrebiteľ, pretože nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti a vystupoval ako fyzická osoba, preto bol právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy v postavení dodávateľa a žalovaný v postavení spotrebiteľa a posudzovaný právny vzťah strán sporu je teda od svojho vzniku právnym vzťahom spotrebiteľským. Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické to, že jedna strana uzatvára zmluvu s veľkým počtom spotrebiteľov, pričom návrhy zmlúv sú pripravené na vopred predtlačení formulároch a spotrebiteľ nemá možnosť meniť obsah takto navrhovaných zmlúv. S prihliadnutím na ustanovenie § 52 ods. 2, poslednej vety Občianskeho zákonníka, ktoré nadobudlo účinnosť od 01.04.2015. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka. Z dôvodu, že Občiansky zákonník, ktorého je súčasťou toto ustanovenie, nemá prechodné ustanovenie, preto od jeho účinnosti sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. Zmyslom a cieľom úpravy spotrebiteľského

práva v Občianskom zákonníku je poskytovanie spotrebiteľom SR minimálne takého štandardu ochrany, aký stanovuje smernica č. 94/13/EHS. Preto bolo povinnosťou súdu na tento právny vzťah aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. účinných v čase uzavretia predmetnej zmluvy, t. j. ku dňu 15.03.2013.

20. Dokazovaním mal súd preukázať, že predmetná zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty - Bankomatka Quatro, teda zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným v písomnej forme dňa 15.03.2013 a to schválením žiadosti žalovaného bankou. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že banka bude poskytovať finančné prostriedky žalovanému do určitej výšky za odplatu a tento sa ich zaväzuje banke vracat' v pravidelných mesačných splátkach a zaplatiť za to úroky. Žalobca doručoval žalovanému každý mesiac výpisy z účtu vedeného na základe poskytnutého úveru. Na týchto výpisoch sa nachádza údaj o štandardnej úrokovej sadzbe, sankčnej úrokovej sadzbe, štandardnej splátke a o dni splatnosti. Z predložených výpisov mal žalovaný prehľad o pohyboch na svojom účte, o výške úrokov a poplatkov, ktoré sú mu mesačne účtované. Revolvingový úver nemá pre účely posudzovania spotrebiteľského úveru legálnu definíciu, ani nie je bližšie zákonom č. 129/2010 Z.z. upravený. Ekonomicky je definovaný kreditným limitom a minimálnou mesačnou splátkou s uvedením úroku z úveru. Podľa zákona č. 129/2010 Z.z. sa na revolving spravidla vzťahujú ustanovenia o povolenom prečerpaní. Podľa § 2 písm. e) zákona v čase uzavretia zmluvy, povoleným prečerpaním je forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa. Ak je doba splatnosti úveru formou povoleného prekročenia dlhšia ako tri mesiace, zmluva musí obsahovať aj náležitosti vyžadované ustanovením § 9 ods. 2 zákona vrátane ročnej percentuálnej miery nákladov (definícia spotrebiteľského úveru podľa § 1 ods. 3 písmena h) a l) v návaznosti na § 10 zákona a § 4 ods. 14). Podľa § 18 zákona účinného v čase uzavretia zmluvy, sa prekročenie vzťahovalo na zmluvy o bežnom účte. Z predložených dokladov nevyplýva, že by strany sporu mali uzavretú zmluvu o bežnom účte podľa § 708 a nasl. Obchodného zákonníka s dohodou podľa § 710 Obchodného zákonníka, podľa ktorého banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte. Podľa názoru súdu si však právny predchodca žalobcu splnil povinnosť vyplývajúcu zo zákona, ak v zmluve uviedol indikatívny výpočet RPMN s uvedením údajov, z ktorých pri jeho výpočte vychádzal (výška úveru, počet splátok, výška splátok, splatnosť splátky, výška RPMN, priemerná RPMN, predpokladaná doba trvania zmluvy, celková čiastka splatná spotrebiteľom a náklady spotrebiteľa). Na základe vyššie uvedených skutočností súd preto dospel k záveru, že žalobca uniesol dôkazné bremeno a súdu preukázal všetky podstatné náležitosti, ktoré zákon vyžaduje na platnosť danej zmluvy.

21. Vzhľadom na to, že súd mal preukázať platné uzavretie spotrebiteľskej zmluvy o úvere, pristúpil s poukazom na ustanovenie § 54a OZ ku skúmaniu, či nárok žalobcu nie je premlčaný. Žalovaný neuhradil splátku splatnú v mesiaci 03/2018. Zo zmluvy vyplýva, že splátky boli splatné do 15. dňa v mesiaci a teda predmetná splátka 03/2018 bola splatná dňa 15.03.2018. Oprávnenie spoločnosti Consumer FH zosplatiť pôžičku pritom vyplýva z bodu 35 Obchodných podmienok, ktoré sú podľa čl. V bod 21 Zmluvy jej súčasťou. V zmysle § 103 OZ tak odo dňa nasledujúceho po dni zročnosti splátky 03/2018, t. j. dňa 16.03.2018, začala plynúť trojročná premlčacia doba (§ 101 OZ), ktorej koniec pripadol na deň 15.03.2021. Nakoľko bola žaloba podaná na súd až dňa 28.05.2021, teda po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby a za účinnosti § 54a OZ, súd v zmysle citovaného ustanovenia § 54a OZ, v spojení s § 103 OZ a § 879v OZ nemohol tento premlčaný nárok žalobcovi priznať.

22. Na podporu správnosti svojho záveru o premlčaní nároku (§ 103 OZ) súd poukazuje na závery vyplývajúce z rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Co/42/2019-176 zo dňa 26.06.2019 a z rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17CoCsp/35/2020-137 zo dňa 09.12.2020, v zmysle ktorých vyplýva, že „z ustanovenia § 103 druhá veta OZ je zrejmé, že zákon viaže začiatok premlčania na dátum zročnosti tej nesplatennej splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal zročným celý dlh. V prípade, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, má dodávateľ povinnosť v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka čakať s uplatnením práva na predčasné zosplatenie úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, čo však nič nemení na skutočnosti, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade počíta odo dňa zročnosti omeškanej splátky. Je pravdou, že takouto právnou úpravou zákonodarca de facto skrátil premlčaciu dobu o 3 mesiace, keďže prvé 3 mesiace omeškania dlžníka s danou splátkou dodávateľ nemôže zosplatiť celý dlh, pretože by tým porušil ustanovenie §53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, avšak premlčacia doba nie je fixný inštitút a je právom zákonodarcu ustanoviť pre jednotlivé prípady premlčaciu dobu odlišne, ale len za predpokladu, že takto stanovená

premlčacia doba je dostatočná na uplatnenie práv, teda že takýmto stanovením premlčacej doby nedôjde k znemožneniu, respektíve k podstatnému sťaženiu možnosti veriteľa uplatňovať svoje práva. Veriteľ mal dostatok času uplatniť svoj nárok na plnenie celého predčasne splateného dlhu na súde.

23. Na podporu svojich záverov súd ďalej poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/410/2016 zo dňa 21.09.2017, v ktorom odvolací súd skonštatoval, že „V zmysle § 103 Občianskeho zákonníka začína plynúť premlčacia doba pri využití práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka už splatnosťou nezaplatennej splátky a nie samotným vyhlásením mimoriadnej splatnosti, resp. doručením žalovanému (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Trojročná premlčacia doba v dôsledku zosplatnenia preto neuplynula splatnosťou poslednej splátky, pre ktorú žalobca vyhlasoval mimoriadnu splatnosť, ale splatnosťou najstaršej omeškanej splátky, pre ktorú využíva veriteľ právo na zosplatnenie. Pri využití práva na zosplatnenie podľa § 565 Občianskeho zákonníka nemôže veriteľ ihneď pristúpiť po omeškaní splátky k zosplatneniu, ale toto právo mu patrí až po tom, čo uplynie lehota troch mesiacov od nezaplatenia splátky. Túto lehotu poskytuje zákon spotrebiteľovi, aby si zaobstaral peňažné prostriedky na zaplatenie dlhovanej sumy a až po jej uplynutí nastáva strata výhody splátok. To však nemá vplyv na počiatok plynutia premlčacej doby podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ktorá začína plynúť zročnosťou nesplnenej splátky.

24. Súd zároveň konštatuje, že nebolo možné žalobcovi priznať ani nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, ktoré v dôsledku nesplatenia istiny dlhu narastali a plynuli v čase, nakoľko počiatok plynutia premlčacej doby úrokov z omeškania je totožný s počiatkom plynutia premlčacej doby samotného peňažného dlhu, teda úroky z omeškania ako príslušenstvo pohľadávky zdieľajú právny osud samotnej (premlčanej) pohľadávky. V dôsledku omeškania dlžníka nevzniká medzi účastníkmi záväzkovo-právneho vzťahu nový vzťah (nové právo), ale dochádza len k zmene pôvodného vzťahu a to tak, že popri hlavnom záväzku (na zaplatenie istiny) je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi aj vedľajší záväzok (úroky z omeškania). Nie je preto možné prijať záver, že za každý deň omeškania vzniká veriteľovi nové a nové právo na zaplatenie úrokov z omeškania a to až do splatenia istiny, pričom každé jednotlivé právo na úroky z omeškania by sa malo premlčovať osobitne v samostatnej 3-ročnej premlčacej dobe, nakoľko by sa tým poprela samotná podstata úrokov z omeškania ako príslušenstva hlavnej pohľadávky a tiež by sa tým popieral inštitút premlčania ako taký. Pre vznik povinnosti dlžníka platiť úroky z omeškania sú rozhodujúce okolnosti, ktoré nastali v dobe, keď došlo k omeškaniu so splnením dlhu. Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 1Cdo/157/2009 z 29.06.2010 dospel k rovnakému záveru, keď uviedol, že povinnosť platiť úroky z omeškania nevzniká samostatne (nanovo) za každý deň trvania omeškania, ale jednorazovo v deň, v ktorom sa dlžník ocitol v omeškaní so splnením záväzku a týmto dňom začína u tohto práva plynúť premlčacia doba a jej uplynutím sa právo premlčí ako celok. K rovnakým záverom dospel Najvyšší súd SR aj v rozsudkoch sp. zn. 5Sžf/40/2015, 5Sžf/52/2014 a 5Sžf/66/2014 a 4Co/222/2005 (z 27.03.2008). Taktiež k rovnakým záverom dospel napr. aj Krajský súd v Košiciach v uznesení sp. zn. 17CoE/1/2017 z 07.06.2017, keď uviedol, že najneskôr sa všetky úroky z omeškania premlčia spolu s pohľadávkou a iný výklad by mal za následok, že napriek premlčaniu práva na splnenie hlavného záväzku by bol dlžník prostredníctvom vedľajšieho záväzku na zaplatenie úrokov z omeškania po dobu časovo neobmedzenú donucovaný na plnenie hlavného záväzku, čím by sa negovali právne dôsledky vyplývajúce z inštitútu premlčania a súčasne by sa nerešpektoval jeden zo základných princípov súkromného práva „bdelým patrí právo“. K podobným záverom dospel aj Krajský súd v Prešove v uznesení 23CoE/72/2012 z 21.03.2014, keď uviedol, že prijatie argumentácie, že nárok na úroky z omeškania prináleží veriteľovi 3 roky spätne pred podaním žaloby a to napriek premlčaniu istiny pohľadávky, by znamenalo, že vždy bude existovať „trojročný blok úrokov z omeškania“, ktorý by existoval izolovane a v podstate by bolo na vôli oprávneného, kedy by sa domáhal ich zaplatenia, pričom takáto „nadčasová“ povaha nie je právne udržateľná, nakoľko by znamenala nepostihnuteľnosť istej časti úrokov z omeškania inštitútom premlčania.

25. O náhrade trov konania strán sporu súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP, žalovaný mal vo veci plný úspech, preto mu potom súd priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v celom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov rozhodne súd v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd Banská Bystrica a to písomne dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), (363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).